

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات اقلیم شهر اهواز در رابطه با توسعه منطقه ای و برنامه ریزی شهری

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی نظر صیدی - گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

امیر گندمکار - گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

شهر اهواز، از جمله شهرهای واقع در منطقه نسبتاً خشک است. شهر و اقلیم، تأثیر گذاری تنگاتنگی بر یکدیگر دارند. به دلیل اهمیت این موضوع، ای-ن تحقیق بر آن است که با رویکرد توصیفی-تحلیلی و با بهره گیری از مدل رتبه ای من-کندال به مطالعه تغییری-رات عناصر اقلیمی شامل حداقل، حداکثر و متوسط دما، بارش و رطوبت اهواز در طول دوره آماری 1965-2015 در فرایند توسعه منطقه ای و برنامه ریزی شهری پرداخته است. نتایج به دست آمده از تحلیل داده ها نشان می دهد که با توجه به مطابقت روند های دما و بارش، بافت قدیمی شهر جهت آسایش و رفاه شهروندان، فضا سازی های درون شهری خود را کاملاً بر اساس عناصر محیطی انجام داده است. ساخت فشرده، کوچه های باریک و سایه دار و حتی رنگ ساختمانها متأثر از این توجه می باشد. بر این اساس محور اصلی بحث، بررسی چگونگی تأثیر شرایط اقلیمی بر شهرسازی بومی ایران و نیز استخراج این اصول بکار گرفته اقلیمی در مصالح، تیپولوژی معماری، سازمان فضای شهری و عناصر شهری می باشد. که باید برای احتراز از این خشکی و پیامدهای دیگر آن، برنامه ریزی توسعه شهری و منطقه ای در راستای مقابله با بحران و به صورت مدیریت ریسک جهت یابی شود.

کلمات کلیدی:

تغییر اقلیم، آزمون من-کندال، شهر اهواز، خشکی، برنامه ریزی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165016>

